

VYORANÉ (KONCERTNÍ STRÍPKY I STŘEPY)

Motto:

„Vyorané, národ to samovzniklý, z brázdy sám o sobě povstalý...“

CAMPBILL ČESKÉ KOPISTY,

Adventní jarmark 30. 11. 2014

Do Českých Kopist je z Terezína zhruba coby stokrát kamenem DOHODIL. Ora pro nobis, ve které hraje 5 muzikantů, tam na první adventní neděli JEZDÍVÁ hrát již čtvrtým rokem. Letos ovšem v Oře HRÁLI muzikanti pouze 4. Vypočítejte tedy, kolik dětí na jarmarku zběsile výská, padá, JEČÍ, lítá a dupe, a kolik slov z 50 je z poslechu písní poté SLYŠET.

Správné odpovědi budou zařazeny do slosování o nové cédo Ory či pytel biozeleniny v kopistkém camphillu vypěstované, pokud si ji tam výherce KOUPÍ či alespoň přes interent OBJEDNÁ.

Vše ostatní o camphillu, potažmo i antroposofii viz www stránky camphillu České Kopisty.

HORKÁ VANA

České Budějice 13. 12. 2014

Příběh islandského klauna, který se na začátku nového tisíciletí stal primátorem Reykjavíku, je zajímavý přinejmenším tím, že v politice tomu bývá opačně. Pan vydavatel Němec z Pragmy na obálce té knížky zdůraznil spolupráci onoho islandského výstředníka, absolventa pomocné školy s adolescentní poté anarchisticko-punkovou minulostí, s islandskou ikonou Bjork. Ale v knížce samé ovšem o tomtéž již nic není.

Po koncertě Ory v Horké vaně ekonom Honza Hladký, kterému jsem onu knížku minulý měsíc půjčil, a který nesnáší české herce v politice, ji kupodivu šmahem nezavrhl. Dokonce – zatím po pročtení dvaceti stránek - u onoho reykjavického klauna ocenil vážnou snahu o orientaci v ekonomických a politických pojmech.

Je tedy skutečně možná obroda politiky aktivní účastí lidí tvůrčích a nezávislých na stranickém politickém systému? Paní Schwarzová k tomu podotkla, že my, čeští mazáci, máme klaunskou revoltu již za dávno sebou, „sametově“ odžitou.

V každém případě ale:

Díky Honzovi Hladkému a sboru budějických skalních janotovců již léta jezdíme hrát do Budějic, stejně jako díky panu Bartoníčkoví zpíváme u sv. Jakuba v Lidicích u Otrub, díky Františku Cihlářovi a Jáje hráváme v Praze a díky Jirkovi Sobkovi hudeme na Krakovci. Nezmínil jsem ale ještě Míru Hájka z Olomouce, Helenu Heclovou ze Zábřeha, Honzu Konečného z Loštic, Vaška Kejzlara z Tochovic, Marka Šímu z Jihlavy...

Bez všech těchto příznivců, „neprofesionálů“, kteří nám fandí a zařizují koncerty, bychom si, jako okrajová kapela hrající okrajovou hudbu, v rámci běžného

showbyznysu ani neškrtili - leda tak Pánubohu do oken, což ovšem samozřejmě není také k zahoeení.

České lesy zaplavuje rok od roku bohatější úroda hořčáků. Podhoubí mizejících druhů přesto zdá se žije.

AKCE NA PODPORU LESNÍCH ŠKOLEK

Novoměstská radnice, Praha, 18. 11. 2014

Rekordní setkání etnicky oděných maminek na světě! Radnice dobytá stovkami mladých maminek s batolaty, vlečenými maminkami obouruč, tak i jejich sourozenci na bříše přivázanými V ŠÁTKU!

Rekordní byla též NEÚČAST poslanců, kteří setrvačně protlačují děravý zákon o dětských kolektivech, hrozící lesní školky, ale i ostatní přírodně-nehygienicky laděný život dětských skupin ZLIKVIDOVAT.

Ora pro nobis si přišla také NA SVÉ. Ozvěna zvuku mocně zesíleného aparaturou se VRACELA od protější stěny sálu s pozoruhodným osminovým zpožděním, takže tu hrál kytarista podle OZVĚNY, tu zas podle některého ze SPOLUHRÁČŮ... Škoda, taková hezká AKCE...

POJĎ A VIZ

Advent 2013, evangelický kostel Dobříš

Na začátku letošního adventu vypadla z knihovničky sbírka kázání samorostlého teologa Samuela Jana Hejzlaru Pojď a viz, kterou autor Ioni Oře po koncertě v evangelickém kostelíku v Dobříši daroval.

Samuel Jan Hejzlar nejenže má takové jméno, ale skutečně jako starozákonní prorok i vypadá. Přísný, vysoký, vousatý a šlachovitý; nikoliv pouze písmák, nýbrž muž zemité životní zkušenosti – výsadkář, vycvičený též v motorovém létání, učitel stavby lodí, otec dvou dětí...

„Tak vy hrajete takové to l´art pour l´art, dada...“ komentoval po koncertě výkon Ory. Nesedl mu zřejmě společný nácvik písně Jan šel na pole, „básnického systému“, kde každý následující verš vzniká mechanickým přesunutím prvního slova verše na konec, a který dadaistické hříčky skutečně něčím připomíná.

Na dokreslení citát z kazatelovy sbírky Pojď a viz:

„Apoštol (Pavel, pozn. Ora) doufal v duchovní dospívání křesťanského společenství, potažmo všech. Dnešní tak zvaně „dospělý“ svět křesťanů i nekřesťanů by mu v mnoha ohledech připadal spíše duchovně opožděný, ve vzpouře proti otcovské lásce v Kristu nezralý, adolescentní, paměť ztrácející a chorobně dětinský.“

Pole Jan šel na.

Samuel Jan Hejzlar: Pojď a viz, vydáno vlastním nákladem; k zakoupení (dle tiráže) v „křesťanských shormážděních a místních sborech“.

